

رساله اول یوحنا رسول

درباره کلمه حیات

- ۱ آنچه از ابتدا بود و آنچه شنیده‌ایم و به چشم خود دیده، آنچه بر آن نگریستیم و دستهای ما لمس کرد، درباره کلمه حیات.
- ۲ و حیات ظاهر شد و آن را دیده‌ایم و شهادت می‌دهیم و به شما خبر می‌دهیم از حیات جاودانی که نزد پدر بود و بر ما ظاهر شد.
- ۳ از آنچه دیده و شنیده‌ایم شما را اعلام می‌نماییم تا شما هم با ما شراکت داشته باشید. و اما شراکت ما با پدر و با پسرش عیسی مسیح است.
- ۴ و این را به شما می‌نویسم تا خوشی ما کامل گردد.

سلوک در نور

- ۵ و این است پیغامی که از او شنیده‌ایم و به شما اعلام می‌نماییم، که خدا نور است و هیچ ظلمت در وی هرگز نیست.
- ۶ اگر گوئیم که با وی شراکت داریم، در حالیکه در ظلمت سلوک می‌نماییم، دروغ می‌گوئیم و راستی عمل نمی‌کنیم.
- ۷ لکن اگر در نور سلوک می‌نماییم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد.
- ۸ اگر گوئیم که گناه نداریم خود را گمراه می‌کنیم و راستی در ما نیست.
- ۹ اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را بپامرزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد.
- ۱۰ اگر گوئیم که گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست.

۲

- ۱ ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا نگاه نکنید؛ و اگر کسی گاهی کند، شفییی داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح عادل.
- ۲ و اوست کفار به جهت گاهان ما و نه گاهان ما فقط بلکه بجهت تمام جهان نیز.
- ۳ و از این می‌دانیم که او را می‌شناسیم، اگر احکام او را نگاه داریم.
- ۴ کسی که گوید او را می‌شناسم و احکام او را نگاه ندارد، دروغ‌گوست و در وی راستی نیست.
- ۵ لکن کسی که کلام او را نگاه دارد، فی الواقع محبت خدا در وی کامل شده است و از این می‌دانیم که در وی هستیم.
- ۶ هر که گوید که در وی می‌مانم، به همین طریقی که او سلوک می‌نمود، او نیز باید سلوک کند.
- ۷ ای حبیان، حکمی تازه به شما نمی‌نویسم، بلکه حکمی کهنه که آن را از ابتدا داشتید؛ و حکم کهنه آن کلام است که از ابتدا شنیدید.
- ۸ و نیز حکمی تازه به شما می‌نویسم که آن در وی و در شما حق است، زیرا که تاریکی در گذر است و نور حقیقی الان می‌درخشد.
- ۹ کسی که می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در تاریکی است.
- ۱۰ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور ساکن است و لغزش در وی نیست.
- ۱۱ اما کسی که از برادر خود نفرت دارد، در تاریکی است و در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند کجا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است.
- ۱۲ ای فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گاهان شما بخاطر اسم او آمرزیده شده است.

۱۳ ای پدران، به شما می‌نویسم زیرا او را که از ابتدا است می‌شناسید. ای جوانان، به شما می‌نویسم از آنجا که بر شریر غالب شده‌اید. ای بچه‌ها به شما نوشتم زیرا که پدر را می‌شناسید.

۱۴ ای پدران، به شما نوشتم زیرا او را که از ابتداست می‌شناسید. ای جوانان، به شما نوشتم از آن جهت که توانا هستید و کلام خدا در شما ساکن است و بر شریر غلبه یافته‌اید.

۱۵ دنیا را آنچه در دنیاست دوست مدارید زیرا اگر کسی دنیا را دوست دارد، محبت پدر در وی نیست.

۱۶ زیرا که آنچه در دنیاست، از شهوت جسم و خواهش چشم و غرور زندگانی از پدر نیست بلکه از جهان است.

۱۷ و دنیا و شهوات آن در گذراست لکن کسی که به اراده خدا عمل می‌کند، تا به ابد باقی می‌ماند.

ظهور دجالان

۱۸ ای بچه‌ها، این ساعت آخر است و چنانکه شنیده‌اید که دجال می‌آید، الحال هم دجالان بسیار ظاهر شده‌اند و از این می‌دانیم که ساعت آخر است.

۱۹ از ما بیرون شدند، لکن از ما نبودند، زیرا اگر از ما می‌بودند با ما می‌ماندند؛ لکن بیرون رفتند تا ظاهر شود که همه ایشان از ما نیستند.

۲۰ و اما شما از آن قدوس، مسح را یافته‌اید و هر چیزی را می‌دانید.

۲۱ نوشتم به شما از این جهت که راستی را نمی‌دانید، بلکه از اینرو که آن را می‌دانید و اینکه هیچ دروغ از راستی نیست.

۲۲ دروغگو کیست جز آنکه مسیح بودن عیسی را انکار کند. آن دجال است که پدر و پسر را انکار می‌نماید.

۲۳ کسی که پسر را انکار کند، پدر را هم ندارد و کسی که اعتراف به پسر نماید، پدر را نیز دارد.

۲۴ و اما شما آنچه از ابتدا شنیدید در شمائت بماند، زیرا اگر آنچه از اول شنیدید، در شمائت بماند، شما نیز در پسر و در پدر ثابت خواهید ماند.

۲۵ و این است آن وعده‌ای که او به ما داده است، یعنی حیات جاودانی.

۲۶ و این را به شما نوشتم درباره آنانی که شما را گمراه می‌کنند.

۲۷ و اما در شما آن مسح که از او یافته‌اید ثابت است و حاجت ندارید که کسی شما را تعلیم دهد بلکه چنانکه خود آن مسح شما را از همه چیز تعلیم می‌دهد و حق است و دروغ نیست، پس بطوری که شما را تعلیم داد در او ثابت می‌مانید.

۲۸ الان ای فرزندان در او ثابت بمانید تا چون ظاهر شود، اعتماد داشته باشیم و در هنگام ظهورش از وی نجلی نشویم.

۲۹ اگر فهمیده‌اید که او عادل است، پس می‌دانید که هر که عدالت را به جا آورد، از وی تولد یافته است.

۳

فرزندان خدا

۱ ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا ما را نمی‌شناسد زیرا که او را نشناخت.

۲ ای حیبیان، الان فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه هست خواهیم دید.

۳ و هر کس که این امید را بروی دارد، خود را پاک می‌سازد چنانکه او پاک است.

۴ و هر که نگاه را بعمل می‌آورد، برخلاف شریعت عمل می‌کند زیرا نگاه مخالف شریعت است.

۵ و می دانید که او ظاهر شد تا گاهان را بردارد و در وی هیچ گاه نیست.

۶ هر که در وی ثابت است گناه نمی کند و هر که گناه می کند او رانده است و نمی شناسد.

۷ ای فرزندان، کسی شما را گمراه نکند؛ کسی که عدالت را به جا می آورد، عادل است چنانکه او عادل است.

۸ و کسی که گناه می کند از ابلیس است زیرا که ابلیس از ابتدا گناهکار بوده است. و از این جهت پسر خدا ظاهر شد تا اعمال ابلیس را باطل سازد.

۹ هر که از خدا مولود شده است، گناه نمی کند زیرا تخم او در وی می ماند و او نمی تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولدیافته است.

۱۰ فرزندان خدا و فرزندان ابلیس از این ظاهر می گردند. هر که عدالت را به جانی آورد از خدا نیست و همچنین هر که برادر خود را محبت نمی نماید.

محبت به یکدیگر

۱۱ زیرا همین است آن پیغامی که از اول شنیدید که یکدیگر را محبت نماییم.

۱۲ نه مثل قاتل که از آن شریر بود و برادر خود را کشت؛ و از چه سبب او را کشت؟ از این سبب که اعمال خودش قبیح بود و اعمال برادرش نیکو.

۱۳ ای برادران من، تعجب نکنید اگر دنیا از شما نفرت گیرد. ۱۴ ما می دانیم که از موت گذشته، داخل حیات گشته ایم از اینکه برادران را محبت می نماییم. هر که برادر خود را محبت نمی نماید در موت ساکن است.

۱۵ هر که از برادر خود نفرت نماید، قاتل است و می دانید که هیچ قاتل حیات جاودانی در خود ثابت ندارد.

۱۶ از این امر محبت را دانسته ایم که او جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران بنهیم.

- ۱۷ لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را محتاج بیند و رحمت خود را از او بازدارد، چگونه محبت خدا در او ساکن است؟
- ۱۸ ای فرزندان، محبت را به جا آریم نه در کلام و زبان بلکه در عمل و راستی.
- ۱۹ و از این خواهیم دانست که از حق هستیم و دل‌های خود را در حضور او مطمئن خواهیم ساخت،
- ۲۰ یعنی در هر چه دل ما، ما را مذمت می‌کند، زیرا خدا از دل ما بزرگتر است و هر چیز را می‌داند.
- ۲۱ ای حبیبان، هرگاه دل ما را مذمت نکند، در حضور خدا اعتماد داریم.
- ۲۲ و هر چه سوال کنیم، از او می‌پاییم، از آنجهت که احکام او را نگاه می‌داریم و به آنچه پسندیده اوست، عمل می‌نماییم. و این است حکم او که به اسم پسر او عیسی مسیح ایمان آوریم و یکدیگر را محبت نماییم، چنانکه به ما امر فرمود.
- ۲۳ و هر که احکام او را نگاه دارد، در او ساکن است و او در وی؛ و از این می‌شناسیم که در ما ساکن است، یعنی از آن روح که به ما داده است.

۴

روح‌ها را بیازمایید

- ۱ ای حبیبان، هر روح را قبول نکنید بلکه روح‌ها را بیازمایید که از خدا هستند یا نه. زیرا که انبیای کذب بسیار به جهان بیرون رفته‌اند.
- ۲ به این، روح خدا را می‌شناسیم: هر روحی که به عیسی مسیح مجسم شده اقرار نماید از خداست،

۳ و هر روحی که عیسی مسیح مجسم شده را انکار کند، از خدا نیست. و این است روح دجال که شنیده‌اید که او می‌آید و الان هم در جهان است.

۴ ای فرزندان، شما از خدا هستید و بر ایشان غلبه یافته‌اید زیرا او که در شماست، بزرگتر است از آنکه در جهان است.

۵ ایشان از دنیا هستند از این جهت سخنان دنیوی می‌گویند و دنیا ایشان را می‌شنود.

۶ ما از خدا هستیم و هر که خدا را می‌شناسد ما را می‌شنود و آنکه از خدا نیست ما را نمی‌شنود. روح حق و روح ضلالت را از این تمییز می‌دهیم.

خدا محبت است

۷ ای حبیبان، یکدیگر را محبت بنماییم زیرا که محبت از خداست و هر که محبت می‌نماید از خدا مولود شده است و خدا را می‌شناسد،

۸ و کسی که محبت نمی‌نماید، خدا را نمی‌شناسد زیرا خدا محبت است.

۹ و محبت خدا به ما ظاهر شده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان فرستاده است تا به وی زیست نماییم.

۱۰ و محبت در همین است، نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم، بلکه اینکه او ما را محبت نمود و پسر خود را فرستاد تا کفاره گناهان ما شود.

۱۱ ای حبیبان، اگر خدا با ما چنین محبت نمود، ما نیز می‌باید یکدیگر را محبت نماییم.

۱۲ کسی هرگز خدا را ندید؛ اگر یکدیگر را محبت نماییم، خدادر ما ساکن است و محبت او در ما کامل شده است.

۱۳ از این می‌دانیم که در وی ساکنیم و او در ما زیرا که از روح خود به ما داده است.

۱۴ و مادیده‌ایم و شهادت می‌دهیم که پدر پسر را فرستاد تا نجات‌دهنده جهان بشود.

- ۱۵ هرکه اقرار می کند که عیسی پسر خداست، خدا در وی ساکن است و او در خدا.
- ۱۶ و ما دانسته و باور کرده ایم آن محبتی را که خدا با ما نموده است. خدا محبت است و هرکه در محبت ساکن است در خدا ساکن است و خدا در وی.
- ۱۷ محبت در همین با ما کامل شده است تا در روز جزا ما را دلاوری باشد، زیرا چنانکه او هست، ما نیز در این جهان همچنین هستیم.
- ۱۸ در محبت خوف نیست بلکه محبت کامل خوف را بیرون می اندازد؛ زیرا خوف عذاب دارد و کسی که خوف دارد، در محبت کامل نشده است.
- ۱۹ ما او را محبت می نمایم زیرا که او اول ما را محبت نمود.
- ۲۰ اگر کسی گوید که خدا را محبت می نمایم و از برادر خود نفرت کند، دروغ گوست، زیرا کسی که برادری را که دیده است محبت ننماید، چگونه ممکن است خدایی را که ندیده است محبت نماید؟
- ۲۱ و این حکم را از وی یافته ایم که هرکه خدا را محبت می نماید، برادر خود را نیز محبت بنماید.

۵

ایمان به پسر خدا

- ۱ هرکه ایمان دارد که عیسی، مسیح است، از خدا مولود شده است؛ و هرکه والد را محبت می نماید، مولود او را نیز محبت می نماید.
- ۲ از این می دانیم که فرزندان خدا را محبت می نمایم، چون خدا را محبت می نمایم و احکام او را به جا می آوریم.
- ۳ زیرا همین است محبت خدا که احکام او را نگاه داریم و احکام او گران نیست.
- ۴ زیرا آنچه از خدا مولود شده است، بر دنیا غلبه می یابد؛ و غلبه ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ماست.

۵ کیست آنکه بر دنیا غلبه یابد؟ جز آنکه ایمان دارد که عیسی پسر خداست.
 ۶ همین است او که به آب و خون آمد یعنی عیسی مسیح. نه به آب فقط بلکه به آب و خون. و روح است آنکه شهادت می دهد، زیرا که روح حق است.

۷ زیرا سه هستند که شهادت می دهند،

۸ یعنی روح و آب و خون؛ و این سه یک هستند.

۹ اگر شهادت انسان را قبول کنیم، شهادت خدا بزرگتر است؛ زیرا این

است شهادت خدا که درباره پسر خود شهادت داده است.

۱۰ آنکه به پسر خدا ایمان آورد، در خود شهادت دارد و آنکه به خدا ایمان نیاورد، او را دروغگو شمرده است، زیرا به شهادتی که خدا درباره پسر خود داده است، ایمان نیاورده است.

۱۱ و آن شهادت این است که خدا حیات جاودانی به ما داده است و این حیات، در پسر اوست.

۱۲ آنکه پسر را دارد حیات را دارد و آنکه پسر خدا را ندارد، حیات را نیافته است.

گفتار پایانی

۱۳ این را نوشتم به شما که به اسم خدا ایمان آورده اید تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به اسم پسر خدا ایمان بیاورید.

۱۴ و این است آن دلبری که نزد وی داریم که هر چه بر حسب اراده او سوال نمائیم، ما را می شنود.

۱۵ و اگر دانیم که هر چه سوال کنیم ما را می شنود، پس می دانیم که آنچه از او درخواست کنیم می یابیم.

۱۶ اگر کسی برادر خود را ببندد که گاهی را که منتهی به موت نباشد می کند، دعا بکند و او را حیات خواهد بخشید، به هر که گاهی منتهی به

موت نکرده باشد. گاهی منتهی به موت هست؛ بجهت آن نمی گویم که دعا باید کرد.

۱۷ هر ناراستی نگاه است، ولی گاهی هست که منتهی به موت نیست.

۱۸ و می دانیم که هر که از خدا مولود شده است، نگاه نمی کند بلکه

کسی که از خدا تولد یافت خود را نگاه می دارد و آن شریر او را لمس نمی کند.

۱۹ و می دانیم که از خدا هستیم و تمام دنیا در شریر خوابیده است.

۲۰ اما آگاه هستیم که پسر خدا آمده است و به ما بصیرت داده است تا

حق را بشناسیم و در حق یعنی در پسر او عیسی مسیح هستیم. اوست خدای حق و حیات جاودانی.

۲۱ ای فرزندان، خود را از بتها نگاه دارید. آمین.

قدیم ترجمہ

**The Old Persian Version of the Holy Bible in the
Persian language of Iran**

Public Domain

Language: فارسی (Persian)

Translation by: Wycliffe Bible Translators

2015-04-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files
dated 31 Aug 2023

42cf233a-073b-5751-ab25-e35dacee289f